

Nr 485

Av herr **Ståhl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 38, angående vissa frågor rörande åldringsvården.

I proposition nr 38 angående åldringsvården tar departementschefen bl. a. upp frågan om avgifterna vid ålderdomshemmen. Åldringsvårdsutredningen hade med hänsyn till att något statligt driftbidrag till ålderdomshemmen inte ifrågasatts föreslagit, att kommunerna alltjämt skall äga full frihet att bestämma dessa avgifter. Socialstyrelsen har däremot ansett det önskvärt med ett lagfästade av principen, att avgiften på ålderdomshemmen inte i något fall bör tas ut med större belopp än folkpensionen minskad med utgående fickpengar.

Departementschefen förklarar sig till fullo dela socialstyrelsens mening men anser inte att den föreslagna principen för avgifterna bör lagfästas. Det av departementschefen gjorda uttalandet synes kunna komma att föranleda vissa tolkningssvårigheter. Med hänsyn till att kommunerna har att svara för hela kostnaden för ålderdomshemmens drift och den frihet kommunerna i övrigt ges i fråga om anstalternas utformning synes det icke lämpligt att införa någon tvingande bestämmelse för kommunerna i fråga om avgifternas storlek. I många fall skulle fastställandet av en enhetlig avgift, som endast skulle täcka en mindre del av den faktiska kostnaden, te sig oskäligt ur kommunernas synpunkt med hänsyn till enstaka pensionärens relativt höga betalningsförmåga. En tvingande bestämmelse i fråga om avgifternas storlek skulle också kunna verka dämpande på kommunernas insatser på detta område. Med hänsyn härtill bör den frihet som på denna punkt förordats av åldringsvårdsutredningen alltjämt kvarstå.

Med hänvisning till vad här anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 38 måtte uttala, att kommunerna alltjämt skall äga full frihet att bestämma avgifterna på ålderdomshemmen.

Stockholm den 6 januari 1957

Manne Ståhl